

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8CoP/167/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7120210471
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Agnesa Hricová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7120210471.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Agnesy Hricovej a členov senátu Mgr. Miloša Greguša a JUDr. Jany Dudíkovej právnej veci oprávneného L. X. nar. X.X.XXXX bývajúceho na W. ul. č XXX/XX v B. I. U. proti povinnej W. L. - H. nar. XX.XX.XXXX bývajúcej v M. č. XX zastúpenej advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Szárszoi, s.r.o. so sídlom na Štefánikovej ul. č. 8 v Michalovciach v konaní o nariadenie výkonu rozhodnutia o úprave styku oprávneného s mal. S. X. nar. X.X.XXXX zastúpenou kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Michalovce o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Košice I z 24.2.2021 č.k. 21Em/6/2020 - 121 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením zamietol návrh oprávneného, ktorým sa domáhal výkonu rozsudku Okresného súdu Michalovce zo dňa 3.5.2018 č.k. 23P/173/2016 - 257 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach z 28.12.2018 č.k. 8CoP/232/2018 - 354, ktorým bol o.i. upravený jeho styk s maloletou každý párný kalendárny týždeň v roku od piatka od 16:00 hod. do nedele do 18:00 hod. a každú nepárnu stredu v roku v čase od 10:00 hod. do 17:00 hod..

2. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote oprávnený odvolanie s návrhom, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie ako nezákonné zrušil a uložil povinnej niektoré z represívnych opatrení, ktoré zákon umožňuje. Namietal, že súd prvej inštancie, pod tlakom povinnej a kolízneho opatrovníka, bezdôvodne rezignoval na výkon rozhodnutia a toto konanie preto považuje za protichodné s dôkaznou situáciou a právom maloletej na možnosť byť vychovávaná oboma rodičmi. Uviedol, že Zákon o rodine, Ústava SR a Dohovor o právach dieťaťa jasne hovorí, že práva a povinnosti jedného z rodičov na výchovu dieťaťa môže obmedziť len súd, a to na základe závažných dôvodov. V tomto prípade toto právo výlučnej osobnej starostlivosti prevzala povinná v rozpore s právoplatným a vykonateľným rozhodnutím súdu a dohodou rodičov uzavretou pred súdom, čo považuje za protizákonné. V priebehu mesiacov marec až október 2020 povinná argumentovala striedavo tromi výhovorkami, a to: 1. maloletú nepustí k otcovi z dôvodu pandémie COVID 19 (marec, apríl 2020), 2. maloletá nechce ísť k otcovi a 3. neschopnosť otca vychovávať maloletú. Ďalší argument, že maloletá sa k nemu bojí ísť (august, september, október) povinná použila po tom, čo na neho na náместí v Michalovciach fyzicky zaútočil jej partner. Uvedené dôvody podľa jeho názoru nespĺňajú základné kritéria, aby mohli byť považované za ospravedliteľné dôvody podľa vyhlášky č. 207/2016 Z.z., pričom ospravedliteľné dôvody súd ani neskúmal. Tvrdil, že pred vyššie spomínaným obdobím sa k nemu maloletá vždy tešila rovnako ako v období potom (jún 2020 až súčasnosť). Ďalej uviedol, že povinná mu maloletú prestala dávať až po pojednávaní v konaní vedenom na Okresnom súde Michalovce pod sp.zn. 2P/222/2019, kedy jej sudkyňa oznámila, že nevidí dôvod na obmedzenie jeho styku s mal. dieťaťom. Zdôraznil, že v mesiaci jún mal maloletú na dva víkendy a vôbec sa ho nebála. Namietal, že konajúci súd mal bezdôvodne preukázané, že maloletá sa ho bála v čase keď sa styk nerealizoval (august - november), čo niekoľkokrát

odmietol. Rovnako z vyjadrení psychologičky RPPS Michalovce je zrejmé, že maloletá sa ho nebála, preto nie je zrejmé, prečo konajúci súd toto uviedol v napadnutom uznesení. Vyjadrenie psychologičky, že maloletá mala pred prvým stretnutím na RPPS Michalovce obavy ako stretnutie dopadne považuje za zle pochopené zo strany súdu. Aj pri doplňujúcich otázkach bolo zrejmé, že maloletá sa obáva ako to celé dopadne a nie, že sa ho bojí a ak chcel súd prvej inštancie týmto argumentovať, mal dať vyhotoviť znalecký posudok s jasne definovanými otázkami potrebnými pre preukázanie údajného strachu maloletej z otca. Uvedené poukazuje na vyvolávanie konfliktu lojality na maloletú zo strany matky, pričom súd to berie na ľahkú váhu a odmieta sa zaoberať touto skutočnosťou. V súvislosti s konštatovaním súdu, že styk sa realizuje uviedol, že už v čase pojednávania povinná priznala, že sa nerealizovali stretnutia aj po novembri 2020 z dôvodu zhoršenej pandemickej situácie v mieste jeho bydliska, ktoré tvrdenie nijako nepreukázala. Náhradné dni styku povinná poskytnúť odmietla. Za obdobie marec 2020 - október 2020, za ktoré prioritne podával návrh, bolo zmarených 7 mesiacov, teda cca 60 dní povinná nijakým spôsobom neodôvodnila nerealizáciu styku a ani súd sa týmto v konaní nezaoberal. Dôvod konania povinnej bol ten, aby sa jej podarilo maloletú od neho odtrhnúť. V tejto súvislosti zdôraznil, že psychologička RPPS sa v konaní vo veci samej vedenej na Okresnom súde Košice I pri výsluchu jasne vyjadrila, že maloletá má s ním vybudovaný mimoriadne pekný vzťah, a to napriek dlhému odlúčeniu. Konštatoval, že na pojednávaní konanom vo veci samej v novembri 2020 sa povinná zaviazala rešpektovať dohodu o úprave styku, no túto odignorovala a nerešpektovala. Ďalej tvrdil, že povinná po vydaní napadnutého rozhodnutia nerešpektuje ani novu dohodu o úprave styku zo dňa 23.2.2021, nepripravuje maloletú na styk a odmieta sa s ním dohodnúť na náhradných termínoch za nerealizovaný styk, o čom informoval aj ÚPSVaR Michalovce. Namietal, že súd prvej inštancie legalizoval sedem mesačné marenie styku povinnou a zamietnutím jeho návrhu ju motivoval k ďalšiemu protiprávnemu konaniu a upieraniu práv mal. dieťaťa. Uviedol, že ak mala povinná obavu z poškodzovania mravnej výchovy maloletej z jeho strany, mohla sa obrátiť na súd so žiadosťou o vydanie neodkladného opatrenia, ktorému by mohol súd v prípade jeho opodstatnenia vyhovieť a teda uviesť tento stav do právnej roviny. Nakoľko však bolo toto tvrdenie zo strany povinnej vymyslené a s cieľom ochladiť jeho vzťah s maloletou, neurobila tak. Ďalej tvrdil, že povinná už štyri roky využíva klasický modus operandi a snaží sa ho vykresliť ako násilníka a osobu, ktorá ubližuje mal. dieťaťu, aby tak zabránila styku ak sa jej to nepodarí neodkladným opatrením, podávaním trestných oznámení alebo návrhov na obmedzenie styku. Povinná koná na vlastnú päsť, pretože zo skúseností vie, že on koná v takýchto prípadoch za kratší koniec, musí sa vyvíňovať z každého jej trestného obmedzenia a má veľmi ťažké podmienky na obranu, keďže aj kolízny opatrovník zjavne nestojí na strane dieťaťa ale povinnej. Uvedené je zrejmé aj z konania kolízneho opatrovníka v tomto konaní, kedy najprv navrhol pokračovať v tomto konaní, no bez akejkoľvek zmeny dôkaznej situácie po vyjadrení právneho zástupcu povinnej si vyhradil právo zmeniť jeho vlastný názor v prospech povinnej a trvať na zamietnutí návrhu, aby nad povinnou nevisel nejaký pomyselný výkričník. On je toho názoru, že nad povinnou musí visieť výkričník, inak nerešpektuje práva maloletej. V závere navrhol, aby odvolací súd uložil povinnej niektoré z represívnych opatrení, napr. napomenutie alebo pokutu a začal bez návrhu konanie o zverenie maloletej do jeho osobnej starostlivosti, pretože u neho bude mať dieťa zabezpečený bezproblémový styk s oboma rodičmi tak, ako to ustanovuje Ústava SR a listina medzinárodných práv. Oprávnený k odvolaniu priložil Zápisnicu o pojednávaní zo dňa 24.2.2021 (konanie vedené na Okresnom súde Košice I pod sp.zn 12P/35/2020), Zápisnicu o pojednávaní zo dňa 4.2.2020 (konanie vedené na Okresnom súde Michalovce pod sp.zn 2P/222/2019) a E-mailovú komunikáciu s povinnou (22.3.2021 - 28.3.2021).

3. Povinná vo vyjadrení k odvolaniu oprávneného navrhla, aby odvolací súd potvrdil napadnuté rozhodnutie ako vecne správne. Uviedla, že s vyjadreniami oprávneného nesúhlasí a zastáva názor, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a správne vyhodnotil, že vykonaným dokazovaním nebolo zistené, že by oprávnenému bránila v styku s maloletou, a že povinný má riadne zabezpečený styk. Zdôraznila, že nemá najmenší problém s tým, aby sa maloletá stretávala s oprávneným a vždy keď jej maloletá zavolala, že by chcela ostať u oprávneného o deň dlhšie, bez námietok to akceptovala. Ďalej uviedla, že sa snažila, počas obdobia kedy maloletá nebola s otcom kvôli pandémie, navrhovať alternatívne riešenia, ale oprávnený ich odmietal a ona ho nedokázala presvedčiť, aby prišiel za maloletou. Pokiaľ ide o obdobie mimo pandémie, počas ktorého sa nerealizoval styk, bolo to v dôsledku toho, že oprávnený fyzicky napadol jej partnera, čoho svedkom bola aj maloletá. Oprávnený bol za napadnutie riešený v priestupkovom konaní. Maloletá mala z uvedeného konania oprávneného dlhodobu traumu. Vzhľadom na uvedené súhlasí s názorom súdu prvej inštancie, že k výkonu rozhodnutia možno pristúpiť len vtedy, ak by bezdôvodne a zámerne neplnila to, čo jej ukladá právoplatný a vykonateľný rozsudok, čo v danom prípade preukázané nebolo.

4. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu oprávneného navrhol, aby odvolací súd potvrdil napadnuté rozhodnutie ako vecne správne a dôvodné. Zotrval na svojich správach z prešetrovania pomerov v rodine a vyjadreniach z pojednávania zo dňa 24.2.2021. Konštatoval, že od podania návrhu oprávneného uplynul dlhší čas, pričom predtým sa maloletá odmietala stretávať s oprávneným. Vzájomnou spoluprácou rodičov a referátu poradenskopsychologických služieb úradu sa postupne podarilo obnoviť stretávanie sa oprávneného s maloletou. Uviedol, že maloletá sa toho času stretáva s oprávneným podľa ústnej dohody rodičov, ktorú uzavreli na pojednávaniach v konaní o zmene styku vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp.zn. 12P/35/2020. Dodal, že povinnú pri všetkých kontaktoch upozorňuje na dodržiavanie právoplatného súdneho rozhodnutia súdu o úprave styku, vyzýva ju k dobrovoľnému plneniu dohody a upozorňuje na následky neplnenia povinností ustanovených v rozhodnutí.

5. Oprávnený v odvolacej replike konštatoval, že návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia podal ešte v máji 2020 z dôvodu dlhodobého nerešpektovania právoplatného rozsudku povinnou, a to konkrétne v období marec - apríl 2020, kedy povinná ako dôvod neodovzdávania maloletej argumentovala pandemiou COVID 19. V tejto súvislosti zdôraznil, že dodržiava všetky opatrenia a pracuje z domu, preto nie je pre maloletú nijako nebezpečný. V období júl - október 2020 povinná zasa argumentovala tým, že na neho podala trestné oznámenie za ohrozovanie mravnej výchovy maloletej. Nerešpektovanie rozsudku povinnou pretrváva doteraz a aktuálny stav je o občasnom rešpektovaní a občasnom nerešpektovaní dohody uzavretej na Okresnom súde Košice I podľa toho, ako to povinnej vyhovuje. Tvrdil, že styk sa nerealizoval v dňoch 21.-22.3.2021, 22.-24.2021 a 13.-14.6.2021. Dôvody nerealizácie styku sú rôzne, pričom v poslednom prípade sa dohodli na náhradnom termíne 19.-20.6.2021, ktorý sa začal realizovať, ale povinná prišla pre maloletú aj napriek tomu, že táto ju prosila, aby mohla ostať až do večera. Tvrdenia matky vy vyjadrení sú preto nepravdivé. Iné náhradné termíny sa nerealizovali. V dňoch 21.6-2021 - 23.6.2021 povinnú trikrát vyzval prostredníctvom emailu, aby určila náhradné termíny, no k dohode nedošlo. Vo vzťahu k vyjadreniam kolízneho opatrovníka uviedol, že maloletá sa s ním neodmietala stretávať, ale povinná jej v tom bránila a manipulovala ju proti nemu. Vyjadrenia kolízneho opatrovníka preto považuje za účelové klamstvo. Zdôraznil, že kolízny opatrovník nie je znalec, preto nemá oprávnenie ani vzdelanie toto hodnotiť. Rovnako nepravdivé je aj tvrdenie, že sa po vzájomnej spolupráci podarilo obnoviť jeho stretávanie s maloletou. Zdôraznil, že stretávanie sa podarilo obnoviť po autoritatívnom zásahu sudcu, kedy sa dohodlo, že ho maloletá bude aspoň vo veľmi malom rozsahu navštevovať. Nebolo pritom nutné maloletú akýmkoľvek spôsobom psychicky podporovať, aby k nemu išla, ale úplne stačilo jej to umožniť, pričom už pri prvom stretnutí nemala najmenšiu obavu s ním odísť. Vzhľadom na uvedené trvá na podanom návrhu na výkon rozhodnutia. Oprávnený k vyjadreniu priložil sms a E-mailovú komunikáciu s povinnou (21.6.2021 - 23.6.2021).

6. Oprávnený v podaní doručenom súdu prvej inštancie 29.4.2021 oznámil, že povinná nerešpektuje vykonateľný rozsudok ani dohodu o úprave styku uzavretú na súde dňa 24.2.2021. Uviedol, že povinná mu odmietla odovzdať maloletú v dňoch 21.3-22.3.2021 a 23.4.-24.4.2021 a náhradné termíny neposkytla. Opísal realizáciu styku 18.4.2021 a uviedol, že v dňoch 23.4-24.4.2021 mu povinná opäť odmietla odovzdať maloletú s odôvodnením, že táto k nemu nechce ísť.

7. Oprávnený v podaní zo dňa 4.7.2021 doručenom odvolaciemu súdu 5.7.2021 oznámil, že oprávnená mu odmietla odovzdať maloletú v dňoch 2.-3.7.2021 a 13.-14.6.2021.

8. Povinná sa podaním zo dňa 29.7.2021 vyjadrila k podaniu oprávneného zo dňa 4.7.2021. Povinná uviedla, že nie je pravdou, že nemá snahu nahrádzať nerealizované dni. Ak dôjde k tomu, že maloletá k oprávnenému nejde, je to z dôvodu choroby alebo preto, že odmieta ísť po nejakom incidente a ona ju tam nedokáže žiadnym spôsobom dostať. Keď maloletá k oprávnenému nechodila, bolo to tiež z dôvodu strachu, kedy bola svedkom ako oprávnený kopal do jej priateľa, za čo bol aj obvinený v priestupkovom konaní. Zdôraznila, že sa snaží maloletú motivovať, aby ostala u oprávneného dlhšie ale nejde to násilím, preto to necháva na ňu. Konštatovala, že víkend od 17.7. maloletá ostala u oprávneného dlhšie do 19.7.2021, pričom k nemu chodí aj skôr ako bolo dohodnuté. Dieťa nie je stroj a nemôže chodiť niekde na povel. Ak by otec rešpektoval záujmy a potreby maloletej, možno by sa nestávali situácie, kedy k nemu dieťa nechce chodiť. Povinná uviedla, že jej cieľom nie je odlúčiť maloletú od otca ale musí dbať na jej potreby, aby k nemu nešla násilím a potom jej volala, aby pre ňu prišla skôr, čo sa už stalo. Ďalej zdôraznila že aj ona chce tráviť s dcérou čas a majú spolu naplánovaný program, zaplatené ubytovanie

alebo rezervované atrakcie, čomu oprávnený nerozumie, pretože s maloletou nič nepodniká. Je teda logické, že nebude meniť vopred naplánované a dohodnuté termíny výletov. Naposledy oprávnený sám zrušil termín styku a chcel ho preložiť na ďalší deň, no ona mala už dohodnutý a zaplatený iný program, ktorý nemohla zrušiť. Oprávnený rieši každý problém násilím a políciou napriek tomu, že ak maloletá vysloví prosbu ostať u neho dlhšie, tak tam môže pokojne ostať ak nemajú vopred naplánovaný iný program. Povinná nevidí dôvod, aby oprávnený takto vystrájal a žiadal dieťa do svojej opatery, ak má zabezpečený styk. V závere dodala, že oprávnenému bol uložený podmienený trest odňatia slobody za neplatenie výživného a výživné naďalej neplatí. K podaniu priložila sms komunikáciu s oprávneným.

9. Kolízny opatrovník sa podaním zo dňa 28.7.2021 vyjadril k podaniu oprávneného zo dňa 4.7.2021. Kolízny opatrovník zotrval na vyjadrení k odvolaniu oprávneného. Opísal realizáciu styku 2.7.2021 - 26.7.2021 podľa vyjadrenia povinnej, z ktorej je zrejmé, že až na niektoré nezrealizované termíny sa oprávnený s maloletou toho času stretáva podľa ústnej dohody rodičov uzavretej na pojednávaní v konaní o zmene úpravy styku vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp.zn. 12P/35/2020. Termín súdneho pojednávania je nariadený na 29.9.2021 o 12:30.

10. Konania o výkone rozhodnutia vo veciach maloletých sa prejednávajú a rozhodujú podľa Zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“).

11. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

12. Podľa § 387 ods. 1 a 2 Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

13. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) po zistení, že odvolanie podal oprávnený v zákonnej lehote, preskúmal uznesenie podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP ako aj konanie mu predchádzajúce, a to bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 CSP a contrario a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne, preto ho v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd uvádza nasledovné.

14. Podľa § 370 ods. 1 CMP podľa tejto časti sa postupuje pri výkone rozhodnutia, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému.

15. Podľa § 376 ods. 1 CMP ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

16. Podľa § 377 ods. 1 CMP proti uzneseniu o nariadení výkonu rozhodnutia a proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia je odvolanie prípustné.

17. Podľa § 379 ods. 1, 2 CMP pred uskutočnením výkonu rozhodnutia môže súd nariadiť pojednávanie a predvolať povinného, oprávneného, maloletého alebo orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately. Na pojednávaní vyzve povinného, aby sa rozhodnutiu podrobil a upozorní tiež na následky neplnenia povinností ustanovených v rozhodnutí. Ak sa javí, že účel pojednávania možno dosiahnuť aj písomnou výzvou, súd vyzve povinného na dobrovoľné plnenie a upozorní ho na následky neplnenia.

18. Podľa § 3 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 207/2016 Z.z. ktorou sa ustanovujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých súd po podaní návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia (§ 376 ods. 1 zákona) alebo po začatí konania, ktoré sa začína bez návrhu (§ 376 ods. 2 zákona), pred vydaním uznesenia o nariadení výkonu rozhodnutia zisťuje, či sa povinný podrobuje rozhodnutiu a či existujú ospravedlniteľné dôvody, pre ktoré sa povinný nemôže podrobovať rozhodnutiu.

19. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že oprávnený sa podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 24.9.2020 domáhal výkonu právoplatného a vykonateľného rozsudku Okresného súdu Michalovce zo dňa 3.5.2018 č.k. 23P/173/2016 - 257 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach z 28.12.2018 č.k. 8CoP/232/2018 - 354, ktorým bol o.i. upravený jeho styk s maloletou každý páry kalendárny týždeň

v roku od piatka od 16:00 hod. do nedele do 18:00 hod. a každú nepárnu stredu v roku v čase od 10:00 hod. do 17:00 hod..

20. Ďalej z obsahu spisu odvolací súd zistil, že vo veci maloletej S. X. nar. X.X.XXXX prebieha na súde prvej inštancie konanie pod sp. zn.: 12P/35/2020 o zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností, ktoré doposiaľ nie je právoplatne skončené. Z obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Košice I tiež vyplýva, že rodičia na pojednávaní konanom dňa 24.2.2021 uzavreli dočasnú dohodu, ktorou modifikovali styk oprávneného s maloletou oproti súdnemu rozhodnutiu s účinnosťou od 26.2.2021 tak, že oprávnený sa bude stretávať s maloletou striedavo jeden týždeň od piatka od 15:00 hod do soboty do 17:00 hod a druhý týždeň od nedele od 10:00 hod do pondelka do 15:00 hod..

21. Konanie o výkon rozhodnutia o výchove maloletých má charakter konania vo veciach starostlivosti súdu o maloletých, ktoré konania v zásade sledujú ten istý cieľ a to efektívnu a kvalifikovanú ochranu práv maloletého dieťaťa. V prvom rade je potrebné zdôrazniť, že v konaní o výkon rozhodnutia súd nie je oprávnený vykonávať dokazovanie na zistenie záujmov, potrieb a psychického stavu dieťaťa vo vzťahu k realizácii styku s rodičom, ktorému nie je zverené do osobnej starostlivosti, pretože uvedené skutočnosti sú relevantné v základnom konaní o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, výsledkom ktorého je právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, ktoré je následne titulom pre výkon rozhodnutia v prípade, ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie (§ 376 CMP). Vykonávacie konanie vo veciach maloletých je ovládané princípom oficiality, to znamená, že súd sám volí prostriedok, ktorý sa mu javí ako najvhodnejší a vedúci k sledovanému cieľu a pokiaľ zistí, že nútený výkon rozhodnutia nie je v súlade s oprávneným záujmom dieťaťa, výkon rozhodnutia neuskutoční a z úradnej povinnosti začne konanie o zmenu pôvodného rozhodnutia o výchove alebo úprave styku. Návrh na výkon rozhodnutia súd zamietne, ak zistí, že nedošlo k porušeniu povinnosti uložených rozhodnutím alebo ak k jej porušeniu síce došlo, avšak z objektívnych príčin.

22. Odvolací súd preskúmaním všetkých relevantných skutočností týkajúcich sa predmetu konania dospel k záveru, že súd prvej inštancie dostatočne zistil skutočný stav, posúdil ho podľa správnych zákonných ustanovení a zákonne rozhodol, keď zamietol návrh oprávneného na výkon rozhodnutia ako nedôvodný. Nariadenie výkonu rozhodnutia o úprave styku rodiča s deťmi predpokladá, že súd zistí porušovanie povinnosti uložených exekučným titulom, ktoré porušovanie povinnosti zaviniť ten rodič, ktorému vykonávané rozhodnutie ukladá povinnosť dieťa na styk pripraviť a oprávnenému rodičovi odovzdať, v danom prípade teda je táto povinnosť uložená matke maloletej. Odvolací súd je toho názoru, že v danej veci nebolo možné vysloviť záver, že matka (povinná) svoje povinnosti súvisiace s realizáciou styku otca s dieťaťom zámerne neplní a že v dôsledku takéhoto úmyselného konania matky k styku nedochádza. Odvolací súd, tak ako súd prvej inštancie má za preukázané, že styk dieťaťa s otcom (oprávneným) sa realizuje, teda oprávnený má zabezpečený pravidelný kontakt s maloletou. Z vyjadrení oboch rodičov a kolízneho opatrovníka bolo potvrdené, že stretnutia neboli realizované presne v zmysle rozhodnutia súdu alebo spomínanej ústnej dohody rodičov zo dňa 24.2.2021, avšak uvedená skutočnosť nie je spôsobená zavinením zo strany povinnej - matky maloletej. V prípadoch neuskutočnenia styku sa jednalo o ospravedliteľné dôvody s ohľadom na záujem maloletého dieťaťa. Zo správ kolízneho opatrovníka (pripojený spis sp.zn. 12P/35/2020, č.l. 29, 175 a 292) bolo preukázané, že k realizácii styku v súlade so súdnym rozhodnutím nedochádzalo z dôvodov na strane oprávneného, ktorý svojím vlastným správaním zapríčinil odmietanie styku maloletou po tom, ako bola svedkom fyzického útoku oprávneného na partnera povinnej a dožadovaním sa styku za asistencie polície. Odvolací súd teda považuje dôvody, pre ktoré sa neuskutočnil styk maloletej s oprávneným v namietaných termínoch za ospravedliteľné. V súčasnosti sa maloletá s oprávneným stretáva, neodmieta ho. Nezhody medzi rodičmi pretrvávajú pokiaľ ide o dohodu o náhradnom termíne za nerealizovaný styk (Záverečná správa ÚPSVaR Michalovce odbor RPPS zo dňa 12.7.2021 v pripojenom spise sp.zn. 12P/35/2020), no v tejto súvislosti odvolací súd akcentuje, že je to oprávnený, kto vyhrocuje celú situáciu nevhodnou komunikáciou s povinnou, pokiaľ táto (z objektívnych dôvodov) nevyhoví každej jeho požiadavke o náhradný styk, oprávnený začne osočovať povinnú a jej rodinu, čo nemožno považovať za konštruktívne a už vôbec nie prínosné pre úspešnú realizáciu náhradného termínu styku. Uvedené je možné pozorovať z sms a emailovej komunikácie medzi účastníkmi, ktorá je obsahom spisu. Vzhľadom na uvedené odvolací súd neakceptoval ani na odvolacie námietky oprávneného, že mu povinná neumožňuje realizovať styk v náhradných termínoch.

23. V súvislosti s prezentovanými okolnosťami odvolací súd poukazuje na to, že v živote tak maloletého dieťaťa, ako aj jeho rodičov sa vyskytnú situácie, ktoré spôsobia objektívnu nemožnosť dodržať rozhodnutie o úprave styku, či už úplne alebo čiastočne. V takýchto prípadoch by mali byť rodičia schopní

a spôsobilí tieto situácie operatívne riešiť a ak to nie je možné, mali by svoje kroky zvážiť, s ohľadom na ich vplyv na maloleté dieťa. Obidvaja rodičia by sa mali snažiť o také usporiadanie vzťahov a také správanie, ktoré eliminuje nepriaznivé dôsledky naštrbeného vzťahu. V žiadnom prípade nie je možné považovať každé nere realizovanie styku rodiča s deťmi za spôsobilé byť podkladom pre nariadenie výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých, keďže v každom jednotlivom prípade je potrebné skúmať, z akého dôvodu sa styk rodiča s deťmi nere realizoval a či sa jedná o dôvod, ktorý povinný mohol ovplyvniť, alebo zaň dokonca nesie zodpovednosť, t. j. či povinný rodič vedome a zámerne nesplnil to, čo mu ukladá exekučný titul. Tieto podmienky však na strane povinnej naplnené neboli, pričom odvolací súd zastáva právny názor, že povinná nebráni oprávnenému v styku s mal. dieťaťom, riadne ho pripravuje na styk s oprávneným a nič nenasvedčuje tomu, že mal. dieťa negatívne ovplyvňuje voči oprávnenému.

24. Vo vzťahu k odvolacím námietkam oprávneného, ktorý žiadal, aby odvolací súd ex offo začal konanie o zmenu výchovy maloletej, odvolací súd podotýka, že uvedené nie je predmetom konania o výkon rozhodnutia, a samotná skutočnosť, že súd nerozhodne v súlade s návrhom niektorého z rodičov dieťaťa neznamena, že súd nekoná v záujme dieťa. Vzhľadom na uvedený predmet konania o výkon rozhodnutia vo veciach maloletých, oprávnený všetky požiadavky na úpravu styku či osobnej starostlivosti má adresovať do prebiehajúceho konania o zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej vedeného na Okresnom súde Košice I pod sp.zn. 12P/35/2020.

25. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil a súčasne sa v celom rozsahu stotožnil s jeho odôvodnením, preto len na zdôraznenie jeho správnosti uviedol ďalšie dôvody a vysporiadal sa s podstatnou argumentáciou účastníkov podľa § 387 ods. 1,2,3 CSP.

26. Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom v pomere hlasov 3: 0 (§ 393 ods. 2 druhej vety CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 a nasl. CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľ fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).